

som dem, der i særlig Grad repræsenterer de arbejdende Klassers Interesser, at gøre, hvad vi ere i Stand til for at forhindre, at man tager dette Gode fra den arbejdende Befolkning. Jeg skal hermed anbefale det af os stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): I Henhold til det høje Tings Beslutning har jeg fremsat Forslag til Lov om at nedsætte en Kommission, der skal overveje Spørgsmaalet om „Oprettelsen af en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring“. Det vil være denne Kommissions Opgave at undersøge hele dette Spørgsmaal fra Grunden af, at foretage den nødvendige meget omfattende forsikringstekniske og statistiske Undersøgelse og derunder ogsaa en Overvejelse af samtlige praktiske Forhold, som her ville gøre sig gældende. Det er en Selvfølge at Kommissionen ikke vil kunne arbejde paa Forslag byggede paa Forsikringstanken, uden at den paa ethvert Trin af sit Arbejde maa tage afgørende Hensyn til den nu bestaaende Alderdomsforsørgelse. Og naar Kommissionen er naaet til det Trin af Arbejdet, hvor den paa det af den indhentede og bearbejdede Grundlag skal til at udarbejde Forslag til Rigsdagen, vil den staa over for disse Alternativer: Kommissionen eller et Flertal af den kan foreslaa en fuldstændig Overgang fra den nuværende Alderdomsforsørgelse til en Forsikringslov — men det er en Udgang, som jeg ikke tror paa —, eller den kan modsat helt opgive denne Forsikringstanke, som den har undersøgt og overvejet, og alene rette sit Forslag paa en yderligere Uddybning og Forbedring af den nu bestaaende Alderdomsforsørgelseslov. Og endelig kan dens Forslag gaa ud paa en frivillig Folkeforsikring ved Siden af den nu bestaaende Alderdomsforsørgelse. I alle Tilfælde vil Kommissionen nødvendigvis komme til at beskæftige sig med den nugældende Lov. Endogsaa en væsentlig Del af Kommissionens Arbejde vil jo ganske nødvendigt blive rettet herpaa. Det er derfor selvsagt, at man ikke ved disse Overvejelser kan se bort fra eller kan undlade i særlig Grad at have sin Opmærksomhed og sit Arbejde rettet paa den nugældende Alderdomsforsørgelseslov. Dette

ersaas selvsagt, at det derfor er i høj Grad forklarligt, at Folketinget ikke i sin Beslutning har stillet nogen udtrykkelig Fordring til Kommissionen herom. Og lige saa selvfølgelig er det, at det heller ikke direkte i Beslutningen er angivet som Hovedformaal for Kommissionens Arbejde at udarbejde Forslag til en Omændring af den nu bestaaende Alderdomsforsørgelseslov, thi dertil behøves ikke en Kommissions Arbejde, det vilde kunne udføres af Rigsdagen. Men hvad Rigsdagen behøver en Kommissions Arbejde til, er til den hele Undersøgelse af Forsikringstanken for derpaa at kunne bygge et Forslag, der kan opstilles, det være sig saa i Modsætning til eller som et Led i den nu bestaaende Alderdomsforsørgelseslov. Selvfølgelig vil derfor Kommissariet udtale, at Lovens Tekst vil omfatte en Overvejelse af hele Alderdomsforsørgelsen fra Grunden af, det være sig en vederlagsfri Forsørgelse eller en, der er bygget paa Indbetaling fra de forsørgede, det være sig en Ordning bygget paa den nuværende Lov eller et Forslag om en ny Ordning. Endelig bør det ogsaa erindres, at det er lige saa selvfølgelig, at hvilket Resultat saa end Kommissionen eller dens Flertal eller dens største Mindretal — det er jo ikke sikkert, at der dannes sig et Flertal i den — maatte komme til, staa Rigsdagen lige frit med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilket den vil vælge af de forskellige Alternativer, som kunne føres frem fra Kommissionens Side.

Lidt anderledes end med Kommissionens, som jeg mener saa ganske selvfølgelig og nødvendige Arbejde med den nuværende Alderdomsforsørgelseslov, kunde man sige, at det forholder sig med dens Arbejde paa en eventuel Arbejdsløshedsforsikringslov. Der kunde man vel sige, at Overvejelserne her ikke nødvendigt faldt ind under den Opgave, som er stillet Kommissionen. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at det vil vise sig under Kommissionens Arbejde, at ogsaa denne Sag er et nødvendigt Led, som maa optages til Overvejelse i hele det Arbejde, som er lagt til Rette for Kommissionen, og yderligere har jeg, som det høje Ting har bemærket, i Motiverne til Lovforslaget udtalt, at der ogsaa her er et Arbejde, som bør optages, og at Overvejelserne om den Sag ville blive med-